

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/84/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616216441
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7616216441.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav BALÁŽ v spore žalobcu: C. T., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. Š. XXX, právne zastúpeného JUDr. Iveta Višňovská, advokátka, Radničné námestie č. 4, Spišská Nová Ves proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 47 234 679, o určenie bezúročnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovaný má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté tunajším súdom samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 24.10.2016 domáhal, aby súd určil spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.06.2015, uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom za bezúročný a bez poplatkov a zároveň žiadal náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 29.06.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver číslo XXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), ktorej predmetom malo byť poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 3.400,- EUR žalovaným. Uzatvorenou úverovou zmluvou bol žalobca zaviazaný poskytnutý úver splatiť v 78 mesačných splátkach vo výške 83,59 EUR, čo spolu predstavuje sumu 6.520,02 EUR. V úverovej zmluve žalovaný uvádza celkovú výšku úveru 3.400,- EUR, celkovú výšku mesačnej splátky 83,59 EUR, ročnú úrokovú sadzbu úveru 22,08%, RPMN 24,7%, odplatu 22,08%, priemernú hodnotu RPMN 16,33%, celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom (bez platieb za doplnkové služby) 6.520,02 EUR, počet splátok 78, termín konečnej splatnosti 78 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Z takto uzavretej úverovej zmluvy je zrejmé, že žalobca v tomto zmluvnom vzťahu vystupoval, ako spotrebiteľ a žalovaný, ako dodávateľ. Predmetná úverová zmluva, ktorou bol založený právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným tak vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom a účinnom znení v čase jej uzatvorenia, teda ide o zmluvu (bez ohľadu na jej právnu formu), ktorú uzatvoril dodávateľ - žalovaný, ako právnická osoba, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti so spotrebiteľom - žalobcom, ako fyzickou osobou nepodnikateľom, kedy žalobca pri uzatváraní a plnení tejto úverovej zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodu alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca sa touto žalobou domáha, aby súd určil poskytnutý spotrebiteľský úver vyššie uvedenou úverovou zmluvou za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (znenie účinné v čase uzatvorenia zmluvy). Svoje tvrdenie týkajúce sa skutočnosti, že predmetný spotrebiteľský úver

má byť bezúročný opiera o tú skutočnosť, že podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j.), a f.) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (znenie účinné v čase uzatvorenia zmluvy) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať okrem iných náležitostí aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Nepostačuje údaj uvedený v úverovej zmluve formou „Splatnosť úveru (počet splátok): 78“ a „Mesačná splátka (vrátane úrokov): 83,59 EUR.“, ale je potrebné, aby v úverovej zmluve bola uvedená výška mesačne splátky v jednotlivých zložkách (splátka istiny, splátka úroku a pod.) a taktiež presne špecifikovaný termín splatnosti (konkrétny dátum). Nie je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalovaný predkladá spotrebiteľovi zmluvy, ktoré vyžadujú, na zistenie podstatných otázok splácania úveru výpočty. Úverová zmluva, ktorá je predmetom žaloby, neobsahuje obligatórne náležitosti (napr. termín konečnej splatnosti, termín splátok istiny, úrokov a pod.) a na základe uvedených skutočností sa poskytnutý spotrebiteľský úver touto úverovou zmluvou považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nepochybne zmluva uzatvorená medzi účastníkmi ako tzv. typová zmluva je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca má vo veci podania uplatnenia bezúročnosti a bez poplatnosti tejto úverovej zmluvy v zmysle § 137 písm. c) CSP naliehavý právny záujem na určenie bezúročnosti a bez poplatnosti predmetnej úverovej zmluvy, ktorú považuje za spotrebiteľskú zmluvu a to najmä z dôvodu, že potrebuje vyriešiť otázku výšky jeho skutočného záväzku voči žalovanému.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v písomnom podaní zo dňa 23.01.2017, v ktorom uviedol, že s názorom žalobcu nesúhlasí a zastáva názor, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. je uvedená v zmluve č. XXXXXXXXXXXX v časti textu označeného „Úver“, kde sú upravené presné údaje o výške mesačnej splátky 83,59 EUR pod bodom 30, o počte splátok - 78 pod bodom 36, o termíne konečnej splatnosti 78 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15.dňa v poslednom mesiaci pod bodom 39, o dátume prvej a ďalších splátok v znení: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Informácie o splátkach nájdete po registrácii aj na www.SpravcaFinancii.sk. <[http://www.spravcafinancii.sk./>](http://www.spravcafinancii.sk/)“. Obdobný názor pokiaľ ide o nevyhnutnosť rozkladu splátok zaujal vo svojom Rozsudku zo dňa 09.11.2016 aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15, v ktorom uviedol odpoveď na prejudiciálnu otázku týkajúcu sa rozkladu splátok v nasledovnom znení: „Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačne tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“

4. Ďalej žalovaný poukázal na jednotlivé konkrétne body uvedeného Rozsudku, a síce v zmysle bodu 52 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „... článok 10 ods. 2 písm. h) tejto smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.“. V zmysle bodu 53 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „... iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky.“ V zmysle bodu 54 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „... smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto Výpis vo forme amortizačnej tabuľky.“. V zmysle bodu 55 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „... pokiaľ ide o zmluvy patriace do

pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti.;" V zmysle bodu 56 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 obsahuje takúto harmonizáciu, pokiaľ ide o náležitosti, ktoré musia byť nevyhnutne obsahom zmluvy o úvere." V zmysle bodu 57 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: "... v zmysle článku 10 ods. 2 písm. u) tejto smernice zmluva o úvere musí zrozumiteľne a stručne uvádzať prípadné iné zmluvné ustanovenia a podmienky ...". V zmysle bodu 58 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: "Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice."

5. Vyššie citované body Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 taktiež znamenajú, že vzhľadom na skutočnosť, že smernica 2008/48/ES obsahuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2, členské štáty nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave vyžadovať náležitosti nad rámec náležitostí uvedených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES. Náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výšku, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Čo je potvrdené aj v zmysle vyššie uvedeného Rozsudku. Aj keď úverová zmluva neobsahuje termín splatnosti každej splátky uvedením konkrétneho dátumu, na základe uvedených údajov je objektívne možné, aby spotrebiteľ bol schopný určiť termín splatnosti každej splátky. Pokiaľ ide o dátum konečnej splatnosti úverovej zmluvy je uvedený priamo v zmluve nasledovne: "Termín konečnej splatnosti 78 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci." Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako ZSÚ) je, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Žalovaný má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ dosiahnutý.

6. Na základe vyššie uvedených skutočností je podľa žalovaného preukázané, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Všetky tvrdenia žalobcu sú len vo všeobecnej rovine bez konkrétnej špecifikácie a opory v dôkazoch. Z uvedených dôvodov preto žalovaný nepovažuje žalobu za dôvodnú, keďže žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia a žiadal, aby súd po vykonanom dokazovaní zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení prednesom jeho právnym zástupcom na pojednávaní konanom dňa 12.09.2017 uviedol, že rozhodnutie Súdneho dvora ES zo dňa 09.11.2016 sp.zn. C-42/15 vykladá výlučne právo EÚ, a nikdy nevykladá vnútroštátne právo, má preto jednoznačne za to, že toto rozhodnutie nie je použiteľné na predmetný spor, vzhľadom k tomu, že súdny dvor sa žiadnym spôsobom nezaoberal výkladom vnútroštátneho práva. Ďalej uviedol, že on (žalobca) má jednoznačne za to, že naliehavý právny záujem je daný, nakoľko len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorej sa vlastne žalobca nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru a prípadným deklaroványm vyslovením neprijateľnosti zmluvnej podmienky môže následne žalobca argumentovať vo vzťahu k žalovanej spoločnosti. Práve žalobca a jeho majetková sféra je v ohrození a preto žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na túto ochranu a teda na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a taktiež voči nekalým obchodným praktikám zo strany dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúcich z ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 o

ochrane spotrebiteľa, z čoho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento jeho názor je súladný s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej črtou je ochrana spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany. Na základe uvedených skutočností má jednoznačne za to, že tvrdenia žalovaného sú pre dané konanie čisté účelové, zmätočné a súd zavádzajúce. Poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016, ktorý sa vyjadril k otázke naliehavého právneho záujmu, kde uvádza, že na strane spotrebiteľa je naliehavý právny záujem, keďže určenie bezúročnosti a bez poplatkovosti zmluvy môže mať vplyv na zmluvný vzťah spotrebiteľa so žalovanou spoločnosťou. Tiež uviedol, že žalobca si je vedomý toho, že v prípade, ak súd vyhlási úver za bezúročný a bez poplatkov, je povinný uhradiť žalovanej spoločnosti minimálne istinu. Ak by bol samotný úver vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov, má za to, že zmluva resp. výška mesačnej splátky uvedená v zmluve neobstojí, keďže ak sa následne matematicky vypočíta mesačná splátka, ktorá bude pozostávať z poskytnutej istiny, ktorá bude následne vydedená počtom mesačných splátok na dobu, na akú bola zmluva resp. úver poskytnutý, bude výška mesačne splátky 43,59 Eur. Ďalej poukázal aj na rozpor predmetnej zmluvy s ustanoveniami zákona č. 129/2010 a tiež na skutočnosť, ktorá bola zistená pri kontrole RPMN použitím voľne prístupných kalkulačiek na internete na ich výpočet, s tým, že žalovaný uvádza v zmluve 24,7 %, kde po zadaní zmluvou dohodnutých náležitostí, ako je výška úveru, splátka a podobne, by mala byť správne RPMN vo výške 25,14 % a jedna z kalkulačiek ukázala aj 10,53 %.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení prednesenom jeho právnym zástupcom na pojednávaní konanom dňa 12.9.2017 poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/281/2016, 3Co/344/2015, v ktorých krajský súd vyslovil právny názor, že okresný súd je povinný zaoberať sa aj právnym názorom vysloveným Európskym súdom v rámci jeho rozhodnutia C-42/2015. Ďalej uviedol, že úverová zmluva má poukazujúc na tento právny názor, všetky náležitosti, ktoré boli vytýkané v žalobe. Výpočet RPMN je otázka hmotného práva, spochybnil výpočet v listinách, ktoré predložil žalobca na pojednávaní a vyslovil názor, že výpočet, ktorý je v zmluve a týka sa RPMN je správny a korektný. Vo vzťahu k žalobcom predloženému rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 poukázal na to, že žalobca sa v tomto spore nedomáha nekalých podmienok, príp. nekalých obchodných praktík, ktoré mali byť vykonané žalobcami a tiež sa nedomáha určenia žiadnych neprijateľných zmluvných podmienok tak, ako to bolo riešené v rámci uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere- hotovostný úver a revolvingový úver zo dňa 29.06.2015 a vyjadreniami právnych zástupcov strán sporu a zistil tento skutkový stav veci:

10. Dňa 29.06.2015 strany sporu uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Na jej základe sa žalovaný zaviazal bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy poskytnúť žalobcovi účelový spotrebiteľský úver v sume 3.400,- Eur, kedy časť úveru slúži k úhrade záväzkov uvedených v prílohe č. 1 a žalobca sa zaviazal splácať tento úver mesačnými splátkami vo výške 83,59 EUR, kedy prvá splátka mala byť splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, bola splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Následne dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok bol dojednaný vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 78 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Celková čiastka splatná spotrebiteľom (bez platieb za doplnkové služby) predstavovala sumu 6.520,02 EUR. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá na 22,08%, Odplata na 22,08%, RPMN na 24,7% a priemerná hodnota RPMN bola podľa zmluvy 16,33 %.

11. Medzi stranami nebolo sporné, že zo strany žalobcu na predmetný úver bola dosiaľ uhradená suma len vo výške 636,95 Eur.

12. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy t.j. k 29.6.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, g/, h/, i/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 29.6.2015, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

14. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom 29.6.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 29.6.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 29.6.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 29.6.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 29.6.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 29.6.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 29.6.2015, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

22. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

23. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.6.2015 je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle všeobecných ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu zmluvy je zrejme, že ide o formulárovú zmluvu pripravenú vopred žalovaným, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalobca pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci. Skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva aj zo samotnej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, ktorá bola uzatvorená podľa zákona č. 129/2010 Z.z.

24. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.06.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

25. V prípade požiadavky na určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ide o určenie, či tu právo je alebo nie je (§ 137 písm. c) CSP), nakoľko ide len o inými slovami vyjadrené určenie, že neexistuje právo veriteľa na úroky a poplatky zo zmluvy o úvere. V prípade tohto určovacieho výroku bolo potrebné, aby žalobca preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko to vyžaduje ustanovenie § 137 písm. c) CSP (keďže naliehavý právny záujem tu nevyplýva z osobitného predpisu).

26. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, pričom posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Žalobca je potom povinný tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je tam, kde je stav, že právo resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný, je tu ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, a tento nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, pričom jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu.

27. V zmysle judikatúry a súdnej praxe, naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo (rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo 112/2004). Naliehavý právny záujem nie je pri takej určovacej žalobe, keď je zrejmé, že aj v prípade vyhovenia takejto žalobe nedôjde k odstráneniu spornosti práva a bude po nej musieť i tak nasledovať ďalšie súdne konanie. V takom prípade by podaná určovací žaloba neslúžila potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Ak však určovací žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (porovnaj rozhodnutie NS SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite, teda z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku žalobcu. Povinnosť preukázať naliehavý právny záujem zaťažuje žalobcu, ktorý musí poukázať na určité skutkové okolnosti týkajúce sa sporu medzi stranami sporu, a zároveň objasniť, prečo práve podaná určovací žaloba je procesne vhodným (teda účinným) nástrojom, ktorý tento spor vyrieši (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 5 Cdo 31/2011 zo dňa 06.12.2012).

28. Naliehavý právny záujem pri určovacích žalobách musí súd skúmať so zreteľom na okolnosti prípadu, predovšetkým na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečným zmyslom navrhovaného rozhodnutia. Žaloba o určenie spravidla nemá opodstatnenie vtedy, ak požadované určenie je len povahou predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu právo je alebo nie je, a to najmä vtedy, ak takáto predbežná otázka nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva.

29. Žalobca naliehavý právny záujem na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov v žalobe preukazoval tým, že potrebuje vyriešiť otázku výšky jeho skutočného záväzku voči žalovanému, tiež tým, že len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorej sa vlastne žalobca nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru a prípadným deklaroványm vyslovením neprijateľnosti zmluvnej podmienky môže následne žalobca argumentovať vo vzťahu k žalovanej spoločnosti, a napokon uvedenú naliehavosť vzhliadal aj v tom, že jeho majetková sféra je v ohrození a preto on v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na túto ochranu a teda na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a taktiež voči nekalým obchodným praktikám zo strany dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúcich z ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa.

30. Súd k týmto argumentom žalobcu uvádza, že pokiaľ ide o vyriešenie otázky výšky jeho skutočného záväzku voči žalovanému, už z podanej žaloby je zrejmé, že samotný žalobca má túto otázku vyriešenú t.j. keďže sám tvrdí, že poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ sa totiž žalobca domnieva, že úver, ktorý mu bol poskytnutý, má byť bezúročný a bez poplatkov, nemôže mať pochybnosť o tom, aké plnenie má byť žalovanému poskytnuté, resp. vrátené, teda, že má žalovanému vrátiť istinu úveru, ktorá mu bola poskytnutá.

31. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi sporovými stranami nie je sporné, že žalobca od žalovaného obdržal istinu úveru vo výške 3.400,- EUR a že dosiaľ na tento úver z jeho strany bola uhradená suma 636,95 EUR. Ak teda má byť predmetný úver bezúročný a bez poplatkov tak, ako sa to domnieva žalobca, je jeho povinnosťou na základe tohto úverového vzťahu žalovanému uhradiť ešte sumu 2.763,05 EUR (3.400,-EUR - 636,95 EUR).

32. V prípade ak by následne v ďalších úhradách na tento úver nad rámec poskytnutej sumy 3.400,- EUR nepokračoval a žalovaný by si voči nemu nárok prípadne uplatnil žalobou na plnenie, mohol by žalobca v uvedenom žalovanom vyvolanom súdnom spore uplatniť príslušnú procesnú námietku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedeného úveru a súd by ju posúdil ako predbežnú otázku.

33. Naopak ak by zo strany žalobcu na uvedený úver došlo k jeho preplateniu mohol by sa domáhať vrátenia príslušnej preplatenej časti sám žalobou na plnenie z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia, pričom aj v takomto konaní, by sa jeho námietka o bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedeného úveru posudzovala ako predbežná otázka.

34. Súd tak dospel k záveru, že v danom prípade nebola zo strany žalobcu osvedčená existencia naliehavého právneho záujmu na jeho určovacej žalobe a to vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a preto jeho žalobu zamietol

35. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko ma plný úspech v spore.

41. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp. zn. 6 Cdo 222/2016).

42. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves, písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.